

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-859/2021 *Prima instanță*: Judecătoria Drochia sediul Rîșcani

1-17048968-03-1a-08122021

Judecător: Mariana Sajin

DECIZIE în numele Legii

13 martie 2023
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența :	
Președintele ședinței de judecată, judecătorul	Viorel
Pușcaș	
Judecătorii	Adriana
Garbuz	
	Natalia
Chircu	
Grefier	Iana
Frasina	
Cu participarea :	
Procurorului	Valentina
Gavdiuc	
Avocatului	Elena Vlas

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul inculpatului Izbaș Alexandr ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30 iulie 2018 în cauza penală privind condamnarea lui:

Izbaș Alexandr ***** , a.n. ***** , c/p ***** ,
originar și domiciliat în mun. ***** str. ***** 36
ap. 114, cetățean al RM, necăsătorit, studii
superioare, supus serviciului militar, anterior ne
judecat;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod
penal al RM,

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 31.10.2017-30.07.2018.

În instanța de apel: 20.08.2018-27.11.2019.

În instanța de recurs: 26.02.2020-27.10.2020.

În instanța de apel: 04.12.2020-23.02.2021.

În instanța de recurs: 04.05.2021-11.11.2021.

În instanța de apel: 08.12.2021-13.03.2023.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Central din 30 iulie 2018 Izbaș Alexandr ***** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale, ceea ce constituie 45000,00 (patruzeci și cinci mii, 00) lei, cu privarea de dreptul de a exercita activități în jurisprudență pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la Izbaș Alexandr în beneficiul statului a sumei de 189,46 (una sută optzeci și nouă, 46) lei în calitate de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond *în fapt* a constatat că, Izbaș Alexandr *****, activând în calitate de jurist la AEÎ „Supercredit” cu sediul amplasat în orașul Rîșcani str. ***** 37/3, din interes material, urmărind scopul de a însuși ilegal bani, a întocmit un plan criminal, care urma să creeze aparența respectării de către el a prevederilor legale, după care în anul 2014, acționând intenționat, contrar obligațiilor sale de serviciu, având acces liber la blanchetele cu semnătura administratorului Eugenia Pleșca și ștampila AEÎ „Supercredit”, a confecționat contractul de împrumut nr. 20/TS/2014 din 22 ianuarie 2014 fals, în baza căruia i-a împrumutat cet. ***** suma de 19000 lei.

Necătând la faptul că cet. ***** până la finele anului 2014 i-a restituit suma de bani împrumutată, Izbaș Alexandr i-a întocmit și i-a remis în adresa ultimului o pretenție privind restituirea unei pretinse datorii acumulate în sumă de 22800 lei, astfel urmând să-i cauzeze un prejudiciul material considerabil, însă din cauze

independente de voința sa nu și-a dus intențiile până la sfârșit din motiv că a fost sesizat organul de drept.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Izbaș Alexandr ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal al RM – tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.

Solicitățile apelantului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, inculpatul Izbaș Alexandr ***** a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea sa.

În motivarea temeiniciei apelului inculpatul a declarat:

- consideră sentința ilegală, la caz nu este constatată existența faptei infracțiunii, fapta nu este săvârșită de inculpat, iar faptele ce i se încredințează inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii;

- pretenția și contractul de împrumut nu indică nici un beneficiu pentru apelant;

- este pusă la îndoială constatarea instanței expusă în sentință privind circumstanțele cauzei de învinuire a apelantului deduse din declarațiile martorului ***** V. precum că la finele anului 2014 i-a restituit suma de bani împrumutată lui, ori, acestea nu au nici un suport probant;

- prevederile Codului civil sunt pertinente și prevăd că confirmarea acordării unui împrumut se face în formă scrisă, iar nerespectarea acestei forme lipsește părțile de dreptul de a solicita proba cu martori pentru confirmarea valabilității contractului;

- necâtând la faptul că în sentința contestată nu sunt probe precum că inculpatul a acordat o sumă de bani lui ***** V. și nici că a primit ***** V. careva bani, instanța se contrazice în motivare, fiind indicat că au fost restituiți banii în anul 2014, pe când ***** V. declară că i-a restituit în anul 2015;

- nu este sens în acordarea sumei prin AEÎ „Supercredit”, dar nu personal;

- în motivarea sentinței s-a indicat că inculpatul a acționat contrar obligațiilor de serviciu, fără a le specifica, or, inculpatul nu a fost angajat al AEÎ „Supercredit”;

- lipsește suportul probatoriu care ar confirma că el a întocmit și remis în adresa lui ***** V. pretenția, mai mult ca atât, că aceasta este semnată și ștampilată de AEÎ „Supercredit”;

- consideră că este inacceptabil condamnarea lui în situația când n-a întocmit contractul de împrumut și pretenția, or, administratorul AEÎ „Supercredit” a confirmat semnătura din pretenție și contractul de împrumut;
- în acțiunile lui nu sunt elementele infracțiunii și nu sunt probe în acest sens;
- pretenția și contractul de împrumut nu pot fi identificate ca înscrisuri care confirmă dreptul asupra careva bunuri;
- n-a manifestat înșelăciune sau abuz de încredere, lipsesc acțiuni care ar confirma tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane și lipsesc probe;

Acte de procedură:

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019 apelul inculpatului Izbaș Alexandr a fost admis din alte motive decât cele declarate, a fost casată parțial sentința în latura penală și a pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Izbaș Alexandr a fost considerat condamnat pe art. 27, 190 alin.(2) lit. d) Cod penal și i-a fost aplicată acestuia pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale (18000 lei), cu privarea de dreptul de a exercita activități în jurisprudență pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Izbaș Alexandr, a fost casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției instanța de recurs a menționat că, analizând partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 241-246, vol. I) a atestat că aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de inculpat (f.d. 196-198, vol. I) descrise și în pct. 3.1 a prezentei decizii și nu a examinat astfel chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi: în motivarea sentinței se indică că inculpatul a acționat contrar obligațiilor sale de serviciu, fără a specifica care sunt aceste obligații și care e situația de serviciu dacă nu a fost angajat în cadrul AEÎ „Supercredit”; lipsește suportul probator ce ar confirma circumstanța indicată în sentință precum că apelantul a întocmit și a remis în adresa lui ***** pretenție, pe care este aplicată semnătura și ștampila AEÎ „Supercredit”, fapt confirmat de administratorul AEÎ „Supercredit”.

Totodată, instanța de recurs a atras atenția asupra faptului că, inculpatul Izbaș Alexandr a fost pus sub învinuire și ulterior condamnat de prima instanță de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei

persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Izbaș Alexandr, activând în calitate de jurist la AEÎ „Supercredit” cu sediul amplasat în orașul Rîșcani str. ***** 37/3, din interes material, urmărind scopul de a însuși ilegal bani, a întocmit un plan criminal, care urma să creeze aparența respectării de către el a prevederilor legale, după care în anul 2014, acționând intenționat, contrar obligațiilor sale de serviciu, având acces liber la blanchetele cu semnătura administratorului Eugenia Pleșca și ștampila AEÎ „Supercredit”, a confecționat contractul de împrumut nr.20/TS/2014 din 22 ianuarie 2014 fals, în baza căruia i-a împrumutat cet. ***** suma de 19000 lei.

Necătând la faptul că cet. ***** până la finele anului 2014 i-a restituit suma de bani împrumutată, Izbaș Alexandr i-a întocmit și i-a remis în adresa ultimului o pretenție privind restituirea unei pretinse datorii acumulate în sumă de 22800 lei, astfel urmând să-i cauzeze un prejudiciul material considerabil, însă din cauze independente de voința sa nu și-a dus intențiile până la sfârșit din motiv că a fost sesizat organul de drept.

Ulterior, instanța de apel prin decizia din 27 noiembrie 2019 a considerat ca fiind condamnat Izbaș Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume tentativa de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, cu încheierea actului juridic anulabil, determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile, comisă cu folosirea situației de serviciu.

Analizând materialele cauzei instanța de recurs a conchis că, inculpatul Izbaș Alexandr în calitate de avocat stagiar a acordat servicii de asistență juridică AEI „Supercredit”. Conform răspunsului Directorului executiv AEI „Supercredit” Pleșca Eugenia s-a atestat că, inculpatul Izbaș Alexandr nu a fost angajat și nu a deținut nici o funcție la AEI „Supercredit”.

Prin urmare, nu este clar cum a stabilit prima instanță că inculpatul Izbaș Alexandr, activând în calitate de jurist la AEÎ „Supercredit” cu sediul amplasat în orașul Rîșcani str. ***** 37/3, contrar obligațiilor sale de serviciu, având acces liber la blanchetele cu semnătura administratorului Eugenia Pleșca și ștampila AEÎ „Supercredit”, a confecționat contractul de împrumut nr.20/TS/2014 din 22 ianuarie 2014 fals, în baza căruia i-a împrumutat cet. ***** suma de 19000 lei.

Necăutând la faptul că cet. ***** până la finele anului 2014 i-a restituit suma de bani împrumutată, Izbaș Alexandr i-a întocmit și i-a remis în adresa ultimului o pretenție privind restituirea unei pretinse datorii acumulate în sumă de 22800 lei.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel în decizia adoptată nu a luat în considerare aceste motive esențiale și a omis să se expună asupra lor, contrar prevederilor art. 414 Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021 a fost admis apelul inculpatului Izbaș Alexandr, sentința a fost casată integral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Izbaș Alexandr învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2021 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Lisnic Elena, a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021 în cauza penală în privința lui Izbaș Alexandr ***** și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a ajunge la această concluzie Colegiul penal lărgit a concluzionat că, instanța de apel a admis o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Izbaș Alexandr, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite precum că „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel apelantul/inculpatul Izbaș Alexandr ***** și avocatul Elena Vlas au susținut apelul declarat și au pledat pentru admiterea acestuia din motivele invocate, cu casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Izbaș Alexandr *****.

Acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a pledat pentru respingerea apelului declarat de către inculpatul Izbaș Alexandr ***** ca fiind nefondat, menționând că în ședința de judecată a fost confirmat faptul că Izbaș Alexandr ***** avea acces liber la blanchetele cu semnătura administratorului Eugenia Pleșca și la ștampila confecționată a contractului de împrumut pe numele lui ***** Victor, iar ultimul a menționat că Izbaș Alexandr ***** personal i-a înaintat pretenții. De asemenea, Pleșca Eugenia a declarat că contractul nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 nu a fost înregistrat la AEÎ „Supercredit”. Fiind audiat martorul ***** *****a menționat că după transmiterea banilor în sumă de 19500 lei lui Izbaș Alexandr ***** a primit la domiciliu o scrisoare că trebuie să achite datoria, iar conform declarațiilor lui Pleșca Eugenia s-a constatat că ***** *****nu are careva datorii.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând temeinicia argumentelor formulate de apelant și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile participanților procesului penal, Colegiul penal consideră că apelul inculpatului

Izbaș Alexandr ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30 iulie 2018 este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În corespundere cu prevederile art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform prevederilor art.436 Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului. Cînd hotărîrea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărîrea a fost casată. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decît numai dacă hotărîrea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra Colegiul penal reține că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2021 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Lisnic Elena, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2021 în cauza penală în privința lui Izbaș Alexandr

***** și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context Colegiul penal, conducându-se de prevederile art.436 alin. (3) Cod de procedură penală, va purcede la examinarea cauzei penale în privința inculpatului Izbaș Alexandr ***** în raport cu indicațiile instanței de recurs, care sunt obligatorii pentru instanța de apel.

Astfel Colegiul penal reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Colegiul penal reiterează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în

fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmează să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate.

Astfel, Colegiul penal consideră necesar de a reitera aprecierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în decizia din 01 noiembrie 2021, care pe lângă inadvertență în stabilirea temeiului ce a stat la baza achitării lui Izbaș Alexandr, a reținut că pretenția privind restituirea datoriilor acumulate este semnată de către administratorul AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca, cu aplicarea ștampilei AEÎ „Supercredit”, însă nu se denotă faptul că aceasta a fost expediată în adresa lui ***** de către Izbaș Alexandr, ceea ce denotă că fapta infracțională există.

În această ordine de idei Colegiul penal statuează că, principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu.

În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Izbaș Alexandr ***** a semnelor calificative subsecvente infracțiunii imputate, incriminate ultimului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În sensul celor menționate urmează a se reține că, încadrarea juridică a faptei joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană.

Având în vedere că învinuirea este una din componentele principale ale procesului penal, urmează de evidențiat că inculpatul Izbaș Alexandr ***** a fost

învinuit și ulterior condamnat de către instanța de fond pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, comisă în următoarele circumstanțe:

Izbaș Alexandr *****, *activând în calitate de jurist la AEÎ „Supercredit”* cu sediul amplasat în orașul Rîșcani str. ***** 37/3, din interes material, urmărind scopul de a însuși ilegal bani, a întocmit un plan criminal, care urma să creeze aparența respectării de către el a prevederilor legale, după care în anul 2014, acționând intenționat, *contrar obligațiilor sale de serviciu*, având acces liber la blanchetele cu semnătura administratorului Eugenia Pleșca și ștampila AEÎ „Supercredit”, a confecționat contractul de împrumut nr. 20/TS/2014 din 22 ianuarie 2014 fals, în baza căruia i-a împrumutat cet. ***** suma de 19000 lei.

Necătând la faptul că cet. ***** până la finele anului 2014 i-a restituit suma de bani împrumutată, Izbaș Alexandr i-a întocmit și i-a remis în adresa ultimului o pretenție privind restituirea unei pretinse datorii acumulate în sumă de 22800 lei, astfel urmând să-i cauzeze un prejudiciu material considerabil, însă din cauze independente de voința sa nu și-a dus intențiile până la sfârșit din motiv că a fost sesizat organul de drept.

Examinând cauza în fond, prin sentința adoptată prima instanță a constatat vinovăția lui Izbaș Alexandr ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal al RM – tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.

Fiind audiat în instanța de fond inculpatul Izbaș Alexandr ***** vina în comiterea faptelor incriminate nu a recunoscut-o, menționând că la AEÎ „Supercredit” a prestat servicii juridice în calitate de avocat stagiar. El pregătea cererile de chemare în judecată și participa ca reprezentant al AEÎ „Supercredit”. Careva relații de serviciu nu a avut cu AEÎ „Supercredit”, activa doar în baza contractului de acordare a asistenței juridice încheiat între el și administratorul AEÎ „Supercredit”, fiind remunerat pentru fiecare litigiu separat. Procurorul nu a indicat în rechizitoriu și nici martorii nu au invocat modul de sustragere sau tentativa de sustragere din partea lui din contul lui ***** Victor. La baza plângerii și a dosarului penal este un contract de împrumut indicat de ***** , care este semnat de ambele părți: împrumutătorul AEÎ „Supercredit” și împrumutatul ***** Victor. Acest contract de împrumut nu a fost contestat în instanța de judecată. Reieșind din faptul că acest contract de împrumut a fost semnat la momentul încheierii lui de către părți, a existat un acord de voință, persistând relații civile, respectiv, valabilitatea contractului de împrumut apare din momentul manifestării, înregistrării lui. Nu cunoaște de ce contractul dat nu a fost înregistrat.

Neînregistrarea contractului nu duce la faptul că el este vinovat, deoarece în atribuțiile sale nu intra încheierea contractelor de împrumut cu persoanele fizice. Potrivit prevederilor Codului civil, odată ce contractul a fost semnat, părțile își manifestă consimțământul, valabilitatea lui apare din momentul semnării, fiecare apărându-și interesele sale. Consideră că Pleșca Eugenia neagă încheierea acestui contract de împrumut pentru a-și apăra interesele sale, indicând că la blanchetele cu semnătura ei avea și el acces. Nu cunoaște de ce ***** a indicat că i-au fost transmiși banii în satul ***** raionul Edineț, posibil din motive de răzbunare. Pretenții către debitori erau întocmite de Pleșca Eugenia, el fizic nu reușea să le întocmească. Faptul că s-a acordat împrumut unei persoane din satul ***** raionul Edineț nu din raionul Rîșcani nu duce la nulitatea absolută sau relativă a contractului de împrumut. ***** *****nu i-a achitat nimic, nici lunar, nu există nici o dovadă că i-a transmis banii. El nu deține terenuri pentru ca ***** *****să-i construiască gard. Unica proprietate este apartamentul din orașul *****. Nu cunoaște faptul că i-a împrumutat bani lui ***** *****prin AEÎ „Supercredit”. Cu ***** *****nu a avut relații ostile, a avut relații civile și până în prezent sunt relații de prietenie. Nu cunoaște dacă administratorul Pleșca Eugenia se cunoaște cu ***** Victor, dar posibil s-au înțeles între ei pentru a da vina pe el. Nu cunoaște de ce la Asociație nu este dosar de împrumut pe numele lui ***** Victor. În anul 2014-2016 a făcut stagierea la avocatul Aurel Malairău și nu cunoaște de ce ultimul nu a indicat ambele perioade de stagiere. Escrocheria este o infracțiune de sustragere și partea acuzării nu a adus probe în acest sens. El nu a semnat și nu a ștampilat pretenția. Nu cunoaște din ce motiv ***** *****indică că el personal i-a împrumutat bani din numele Asociației. ***** *****a declarat că el nu a manifestat înșelăciune, abuz de încredere, nici ducere în eroare (f.d.178-180, vol.I).

În ședința instanței de apel inculpatul Izbaș Alexandr ***** a relatat că, învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște și solicită adoptarea în privința sa a unei sentințe de achitare.

Avocatul Elena Vlas, acționând în interesele inculpatului Izbaș Alexandr ***** , în susținerea temeiniciei apelului declarat de către inculpat a făcut referire la următoarele probe:

- copia contractului de împrumut nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 încheiat între AEÎ „Supercredit” (creditor) și ***** ***** (debitor) de acordare a împrumutului pentru consum în mărime de 19000 (nouăsprezece) mii lei pe un termen de 12 luni. Scadența împrumutului este 20.12.2014. Contractul este semnat de către directorul asociației Pleșca E. și beneficiarul ***** ***** (f.d.24, vol.I);

- recipisa din 23.01.2017 semnată de administratorul AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca, prin care declară că ***** , locuitorul satului ***** raionul Edineț, nu a avut și nici nu are împrumuturi acordate de la Asociație, ea personal nu a semnat și nu a eliberat lui nici o hîrtie (f.d.29, vol.I);

- cererea lui ***** din 10.05.2017 privind refuzul de a fi recunoscut în calitate de parte vătămată pe motiv că nu are pretenții față de Izbaș Alexandr (f.d.67, vol.I);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Izbaș Alexandr ***** din 24.10.2017, potrivit căruia ultimul nu și-a recunoscut vina și a declarat că fapta imputată lui nu a săvârșit-o, nu există parte vătămată, nu există prejudiciu, martorul ***** Victor, care a fost audiat în această calitate, a indicat că nu are pretenții față de el și nici față de AEÎ „Supercredit”. Componenta de infracțiune nu este întrunită, or, nu este fapta prejudiciabilă. *****a recunoscut că a primit suma de bani și a restituit-o în baza contractului de împrumut. Nu se specifică care este obiectul înșelăciunii și abuzului de încredere față de partea vătămată, care nu există. Pretenția care este în dosar și cu care a făcut cunoștință nu este semnată de el. Contractul de împrumut, copia căruia este anexată la dosar, nu este semnat de el. Însuși ***** recunoaște că a primit suma de bani și a semnat contractul de împrumut (f.d.124, vol.I);

- declarațiile martorului Pleșca Eugenia, care a declarat că este administratorul AEÎ „Supercredit”, menționând că Izbaș Alexandr a activat în calitate de avocat stagiar la AEÎ „Supercredit” pe perioada anilor 2012-2016. Pe fiecare caz concret de nerambursare a împrumutului a fost încheiat contract de asistentă juridică, care prevedea întocmirea, expedierea reclamațiilor și participarea în instanțele de judecată. Pe *****nu-l cunoaște, nu a fost încheiat contract de împrumut cu ultimul, nu i-a fost eliberat bani în sumă de 19000,00 (nouăsprezece mii) lei. Contractul de împrumut cu nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 prima dată l-a văzut când a fost prezentat la procuratură. Recunoaște că este semnătura ei de pe contract doar din cauza volumului mare de muncă. Ea semna blanchete necompletate și pune ștampile, pe care Alexandr Izbaș mai apoi să le completeze pe cazuri concrete. Toate contractele din Asociație sunt semnate în calitate de director al asociației AEÎ „Supercredit” de către ea. Nu ține minte cu precizie data, dar era iarnă când a venit *****la AEÎ „Supercredit” și i-a comunicat că a primit prin oficiul poștal o scrisoare din partea Asociației de a restitui bani. *****a fost întrebat de către ea dacă a primit banii de la ea, l-a întrebat dacă are pretenții către ea personal, la ce *****a răspuns că nu are. I-a solicitat lui *****să scrie o recipisă în sensul dat. Din discuție *****i-a comunicat că personal Izbaș Alexandr i-a dat pretenția. La Asociație este registru unde se înregistrează toate contractele, contractul nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 nu este înregistrat la AEÎ „Supercredit”, la fel nu este înregistrat că conform contractului dat i-au fost eliberați bani lui ***** Victor. La acest contract trebuie să fie semnături a fidejursorilor și contractele la fel lipsesc. Conform statutului, AEÎ „Supercredit” filiala Rîșcani încheie contracte numai cu persoane pe teritoriul raionului Rîșcani. Când persoana se adresează la AEÎ „Supercredit”, se

întocmește un dosar, la care se anexează copia buletinului de identitate a persoanei, certificate asupra imobilului, cerere de primire în Asociație, cerere de acordare a împrumutului, proces-verbal de acordare a împrumutului și apoi se întocmește contract de împrumut, se semnează de fidejutori, apoi se eliberează banii. În privința lui ***** nu există dosar (*f.d.163-165, vol.I*);

- declarațiile martorului ***** Victor, care a declarat instanței că, pe Izbaș Alexandr îl cunoaște, sunt în relații bune, menționând că în anul 2014 s-a adresat personal la dumnealui, solicitând un împrumut de 19000 (nouăsprezece mii) lei. A încheiat un contract de împrumut pe un termen de un an, dobânda trebuia restituită până la finele anului. Banii în sumă de 19000 (nouăsprezece mii) lei i-a primit de la Izbaș Alexandr în satul ***** raionul Edineț. I se pare că a semnat o hârtie pentru faptul că a primit banii. Apoi s-a înțeles cu Izbaș Alexandr să prelungească contractul de împrumut pe un an. S-au înțeles verbal ca el să meargă la casa de odihnă ce aparține lui Izbaș Alexandr pentru a efectua lucrări în schimbul banilor. Izbaș Alexandr i-a spus că îi va spune când să meargă la casa de odihnă. În primăvara anului 2015 trebuia să meargă la muncă în Moscova, însă a refuzat pe motiv că avea datorii față de Izbaș Alexandr. Contactându-l, ultimul i-a comunicat că nu are materiale de construcție și îl va contacta suplimentar când să efectueze lucrările. El a așteptat toată vara și toamna, însă fără careva rezultat, din lipsa materialelor. Astfel, conform contractului de împrumut a crescut dobânda timp de 2 ani. Din acest motiv s-a certat cu Izbaș Alexandr, deoarece el putea să meargă la Moscova și să restituie suma împrumutului. În satul ***** raionul Edineț el personal i-a achitat lui Izbaș Alexandr suma de 19500 lei. A semnat contractul de împrumut anexat la f.d.24-25. După transmiterea banilor în sumă de 19500 lei lui Izbaș Alexandr, a primit la domiciliu o scrisoare că trebuie să achite datoria. După ce a primit pretenția l-a telefonat pe Izbaș Alexandr, la care ultimul i-a spus că trebuie să achite. Atunci, adresându-se la AEÎ „Supercredit”, Pleșca Eugenia i-a comunicat că nu are pretenții față de el, deoarece nu a luat nici un împrumut de la Asociație. Apoi s-a adresat cu plângere la procuratură în orașul Edineț. Suma de 22000 lei indicată în pretenție este pentru el o sumă considerabilă. El primește pensie în sumă de 700 lei lunar. La început el a depus plângere, apoi s-a împăcat cu Izbaș Alexandr, însă anchetatorul ***** l-a avertizat că în caz de declarații false sau refuzul de a depune declarații va fi atras la răspundere penală, și el a dat explicații. A făcut cunoștință cu Izbaș Alexandr în satul *****, la doamna Nina, unde acesta stătea la gazdă, prezentându-se avocat. Când a primit pretenția, el deja restituise suma împrumutului în sumă de 19500 lei. Pentru restituirea banilor Izbaș Alexandr i-a comunicat că trebuie să construiască un gard (*f.d.174-177, vol.I*);

- declarațiile inculpatului Izbaș Alexandr date în instanța de fond (*f.d.178-180, vol.I*).

Acuzatorul de stat în susținerea netemeinicii apelului inculpatului Izbaș Alexandr ***** și susținerea temeinicii sentinței contestate a făcut referire la următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel:

- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii din 12.04.2017 întocmit în ordinea art.273 CPP de către ofițerul superior a SIFE a SII loc. colonel de poliție Andrian Sandu privind existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal (*f.d.15, vol.I*);

- plângerea cet. ***** din 24.01.2017, prin care solicită organelor procuraturii de a lua măsuri cu avocatul-stagiar Izbaș Alexandru (*f.d.19, vol.I*);

- copia contractului de împrumut nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 încheiat între AEÎ „Supercredit” (creditor) și ***** (debitor) de acordare a împrumutului pentru consum în mărime de 19000 (nouăsprezece) mii lei pe un termen de 12 luni, termenul de scadență a împrumutului fiind 20.12.2014. Contractul este semnat de către directorul asociației Pleșca Eugenia și beneficiarul ***** (*f.d.24-26, vol.I*);

- pretenția privind restituirea datoriilor acumulate, prin care se solicită: *„să fie asigurată achitarea din contul lui ***** Victor, ***** Valerian, ***** Oleg în beneficiul AEÎ „Supercredit” a datoriei rezultate din nerambursarea și neachitarea împrumutului și a plăților aferente acumulate în baza contractului de împrumut nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 în mărime de 22800 lei în termen de 10 zile de la data recepționării prezentei pretenții”*. Pretenția este semnată de către administratorul AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca, cu aplicarea ștampilei Asociației (*f.d.27, vol. I*);

- recipisă din 23.01.2017 semnată de administratorul AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca, prin care declară că ***** ,locuitorul satului ***** raionul Edineț, nu a avut și nici nu are împrumuturi acordate de la Asociație, ea personal nu a semnat și nu a eliberat lui nici o hârtie (*f.d.29, vol.I*);

- procesul-verbal de percheziție din 09.08.2017 efectuată la sediul AEÎ „Supercredit”, amplasat în or. Rîșcani str. ***** 37/3, cu anexe (*f.d.73-80, vol.I*);

- procesul-verbal de percheziție din 09.08.2017, prin care se confirmă că la domiciliul lui Izbaș Alexandr ***** nu au fost depistate careva acte ce ar avea importanță pe cauza penală (*f.d.88-89, vol.I*);

- declarațiile martorului Pleșca Eugenia, care a declarat că este administratorul AEÎ „Supercredit”, menționând că Izbaș Alexandr a activat în calitate de avocat stagiar la AEÎ „Supercredit” pe perioada anilor 2012-2016. Pe fiecare caz concret de nerambursare a împrumutului a fost încheiat contract de asistentă juridică, care prevedea întocmirea, expedierea reclamațiilor și participarea în instanțele de judecată. Pe ***** nu-l cunoaște, nu a fost încheiat contract de împrumut cu ultimul, nu i-a fost eliberat bani în sumă de 19000,00

(nouăsprezece mii) lei. Contractul de împrumut cu nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 prima dată l-a văzut când a fost prezentat la procuratură. Recunoaște că este semnătura ei de pe contract doar din cauza volumului mare de muncă. Ea semna blanchete necompletate și punea ștampile, pe care Alexandr Izbaș mai apoi să le completeze pe cazuri concrete. Toate contractele din Asociație sunt semnate în calitate de director al asociației AEÎ „Supercredit” de către ea. Nu ține minte cu precizie data, dar era iarnă când a venit ***** la AEÎ „Supercredit” și i-a comunicat că a primit prin oficiul poștal o scrisoare din partea Asociației de a restitui banii. *****a fost întrebat de către ea dacă a primit banii de la ea, l-a întrebat dacă are pretenții către ea personal, la ce *****a răspuns că nu are. I-a solicitat lui *****să scrie o recipisă în sensul dat. Din discuție, *****i-a comunicat că personal Izbaș Alexandr i-a dat pretenția. La Asociație este registru unde se înregistrează toate contractele, contractul nr.20/TS/2014 din 22.01.2014 nu este înregistrat la AEÎ „Supercredit”, la fel nu este înregistrat că conform contractului dat i-au fost eliberați bani lui ***** Victor. La acest contract trebuie să fie semnături a fidejutorilor și contractele la fel lipsesc. Conform statutului, AEÎ „Supercredit” filiala Rîșcani încheie contracte numai cu persoane pe teritoriul raionului Rîșcani. Când persoana se adresează la AEÎ „Supercredit”, se întocmește un dosar, la care se anexează copia buletinului de identitate a persoanei, certificate asupra imobilului, cerere de primire în Asociație, cerere de acordare a împrumutului, proces-verbal de acordare a împrumutului și apoi se întocmește contract de împrumut, se semnează de fidejutori, apoi se eliberează banii. În privința lui *****nu există dosar (*f.d.163-165, vol.I*);

- declarațiile martorului ***** Victor, care a declarat instanței că, pe Izbaș Alexandr îl cunoaște, sunt în relații bune, menționând că în anul 2014 s-a adresat personal la dumnealui, solicitând un împrumut de 19000 (nouăsprezece mii) lei. A încheiat un contract de împrumut pe un termen de un an, dobânda trebuia restituită până la finele anului. Banii în sumă de 19000 (nouăsprezece mii) lei i-a primit de la Izbaș Alexandr în satul ***** raionul Edineț. I se pare că a semnat o hârtie pentru faptul că a primit banii. Apoi s-a înțeles cu Izbaș Alexandr să prelungească contractul de împrumut pe un an. S-au înțeles verbal ca el să meargă la casa de odihnă ce aparține lui Izbaș Alexandr pentru a efectua lucrări în schimbul banilor. Izbaș Alexandr i-a spus că îi va spune când să meargă la casa de odihnă. În primăvara anului 2015 trebuia să meargă la muncă în Moscova, însă a refuzat pe motiv că avea datorii față de Izbaș Alexandr. Contactându-l, ultimul i-a comunicat că nu are materiale de construcție și îl va contacta suplimentar când să efectueze lucrările. El a așteptat toată vara și toamna, însă fără careva rezultat, din lipsa materialelor. Astfel, conform contractului de împrumut a crescut dobânda timp de 2 ani. Din acest motiv s-a certat cu Izbaș Alexandr, deoarece el putea să meargă la Moscova și să restituie suma împrumutului. În satul ***** raionul Edineț el

personal i-a achitat lui Izbaș Alexandr suma de 19500 lei. A semnat contractul de împrumut anexat la f.d.24-25. După transmiterea banilor în sumă de 19500 lei lui Izbaș Alexandr, a primit la domiciliu o scrisoare că trebuie să achite datoria. După ce a primit pretenția l-a telefonat pe Izbaș Alexandr, la care ultimul i-a spus că trebuie să achite. Atunci, adresându-se la AEÎ „Supercredit”, Pleșca Eugenia i-a comunicat că nu are pretenții față de el, deoarece nu a luat nici un împrumut de la Asociație. Apoi s-a adresat cu plângere la procuratură în orașul Edineț. Suma de 22000 lei indicată în pretenție este pentru el o sumă considerabilă. El primește pensie în sumă de 700 lei lunar. La început el a depus plângere, apoi s-a împăcat cu Izbaș Alexandr, însă anchetatorul ***** l-a avertizat că în caz de declarații false sau refuzul de a depune declarații va fi atras la răspundere penală, și el a dat explicații. A făcut cunoștință cu Izbaș Alexandr în satul *****, la doamna Nina, unde acesta stătea la gazdă, prezentându-se avocat. Când a primit pretenția, el deja restituise suma împrumutului în sumă de 19500 lei. Pentru restituirea banilor Izbaș Alexandr i-a comunicat că trebuie să construiască un gard (*f.d.174-177, vol.I*).

Colegiul penal remarcă că, în conformitate cu art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Conform art. 314 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictelor, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod.

Derogări de la condițiile menționate în alin.(1) și (2) pot fi admise doar în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Nemijlocirea procesului de cercetare a probelor de către instanța de judecată care judecă cauza în fond constă în cercetarea în direct, sub toate aspectele a probelor prezentate în instanță de părți sau administrate de către instanță la cererea părților. Nemijlocirea cercetării probelor constă în aceea că: 1) instanța își întemeiază concluziile sale doar pe acele date factologice care au fost cercetate de ea, constatate și percepute nemijlocit; 2) sentința poate fi întemeiată doar pe probele cercetate și apreciate în ședința de judecată; 3) probele dobândite în cadrul urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței, dacă nu au fost cercetate în ședința de judecată cu participarea părților.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de

judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probe care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Colegiul penal reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Contradictorialitatea este unul din principiile fundamentale care guvernează procedura penală, în deosebi la faza de judecare a cauzei. În fața instanței apar două părți egale – partea acuzării și partea apărării, care trebuie asigurate de către instanță cu posibilități egale de a-și realiza pozițiile sale, adică urmează a fi asigurat principiul egalității armelor.

Jurisprudența CEDO în nenumărate cazuri a accentuat că, egalitatea armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație mai dezavantajată în raport cu partea opusă. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect (*Hot CEDO din 24 februarie 1994, cauza De Haes Gijssels contra Belgiei*). Totuși, acest principiu nu este unul absolut, dar poate fi suspus unor limitări și restrângeri.

În același timp se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în *cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În continuare Colegiul penal relevă că, potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și prezentate în susținerea învinuirii înaintate lui Izbaș Alexandr ***** Colegiul penal conchide că, instanța de fond în mod pripit și neîntemeiat a dispus condamnarea lui Izbaș Alexandr ***** în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, or, din probatoriul administrat se constată că acțiunile lui Izbaș Alexandr ***** nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În vederea susținerii raționamentelor enunțate mai sus instanța de apel menționează că, potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Pentru a elucida corect toate circumstanțele, Colegiul penal vine cu o retrospectivă referitor la infracțiunea imputată inculpatului Izbaș Alexandr *****.

Ab initio Colegiul penal statuează că, componența infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componenței infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal, observăm că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componențele infracțiunii. Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis.

Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune.

Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită.

Inacțiunea, sub care se mai poate manifesta fapta prejudiciabilă, înseamnă un comportament pasiv al persoanei, în prezența obligației și posibilității de a acționa într-un anumit mod, ordonat de lege.

În speța dedusă judecării Colegiul penal conchide că, potrivit doctrinei juridice *obiectul juridic special* al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Tot aici Colegiul penal evidențiază că, fapta incriminată lui Izbaș Alexandr ***** a fost săvârșită în anul 2014, adică în redacția legi de pînă la modificările operate prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, și prin Legea nr. 247 din 29.07.2022, în vigoare din 26.08.2022, care avea următorul conținut: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere”.

În acest sens, ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal în coroborare cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și de faptul că prin modificările operate la art. 190 Cod penal nu a fost decriminalizată infracțiunea de escrocherie, ci doar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia, prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile, și anume fiind detaliată latura obiectivă a infracțiunii date, prin majorarea modalităților alternative de comitere a faptei ilicite, Colegiul penal consideră necesar de a analiza *latura obiectivă* a escrocheriei în modalitatea în vigoare la data comiterii faptei, și anume: exprimată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, *prin dobândire ilicită* a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variante (metode), procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de firmă și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei privitor la marfă, etc; ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a.. Datele false se pot referi atît la persoana făptuitorului sau a altor persoane, cît și la unele obiecte, fenomene.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu,

de afaceri etc, care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei.

Prin oricare dintre cele două modalități - înșelăciunea sau abuzul de încredere, care în realitate se și pot suprapune, făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoprelor frauduloase.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Astfel, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe:

- situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției;
- lipsa de fundamentare economică a caracterului irealizabil al angajamentului asumat;
- lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului;
- achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori;
- prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Totodată, infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Sub un alt aspect se relevă că, potrivit pct.23 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „*cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*” nr.23 din 28.06.2004, escrocheria se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrând în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa.

Astfel, Colegiul penal reține că tentativă de infracțiune potrivit art. 27 Cod penal se consideră acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre

săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

În acest sens Colegiul constată că, dacă din cauze independente de voința lui, făptuitorul nu a intrat în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane și nu a obținut posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa, cele săvârșite urmează a fi calificate ca tentativă de escrocherie, conform art.27 și 190 Cod penal.

La acest capitol se statuează că, tentativa de escrocherie poate presupune câteva ipoteze, în funcție de momentul în care se întrerupe activitatea infracțională: 1) se realizează numai acțiunea adiacentă – înșelăciunea sau abuzul de încredere, dar nu se realizează acțiunea principală – dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; 2) se realizează acțiunea adiacentă, însă nu se realizează decât parțial acțiunea principală: deposedarea nu este urmată de imposedare.

În același timp se menționează că, constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere - și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

Latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, având scopul special - de cupiditate.

În virtutea celor expuse Colegiul penal statuează că, din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că fapta prejudiciabilă imputată lui Izbaș Alexandr ***** nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, nefiind realizată latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal al RM.

În susținerea acestui deziderat instanța de apel remarcă că, probele prezentate de către acuzatorul de stat nu dovedesc circumstanțele descrise în rechizitoriu, or, ansamblul probator prezentat nu dovedește faptul că Izbaș Alexandr ***** a activat în calitate de jurist la AEÎ „Supercredit” cu sediul amplasat în orașul Râșcani str. ***** 37/3.

Această concluzie își găsește suport în baza răspunsului directorului executiv al AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca (*f.d.40, vol.I*), potrivit căruia: *din anul 2013 d-l Izbaș Alexandru apără interesele asociației în instanțele de judecată în baza contractelor de asistență juridică încheiate în parte pentru fiecare dosar, la prezentarea mandatului de avocat stagiar și nicidecum nu deține nici o funcție oarecare oficială în asociație; caracteristica d-lui Izbaș Alexandru nu poate fi eliberată, deoarece nu este angajat al asociației.*

Relevante acestei constatări sunt și declarațiile inculpatului Izbaș Alexandr ***** din 24.04.2018 (f.d.178-180, vol.I), care a declarat că, *la AEÎ „Supercredit” a prestat servicii juridice în calitate de avocat stagiar. El pregătea cererile de chemare în judecată și participa ca reprezentant al AEÎ „Supercredit”. Careva relații de serviciu nu a avut cu AEÎ „Supercredit”, activa doar în baza contractului de acordare a asistenței juridice încheiat între el și administratorul AEÎ „Supercredit”, fiind remunerat pentru fiecare litigiu separat.*

În această ordine de idei Colegiul penal opiniază că, pentru a fi în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal - cu folosirea situației de serviciu, subiectul activ al infracțiunii este unul special, și anume acesta urmează să fie angajat al unei întreprinderi private s-au publice în baza unui contract individual de muncă, fie prin alegere și numire în temeiul legii, adică făptuitorul realizează latura obiectivă a infracțiunii folosind abuziv drepturile cu care este investit în virtutea funcției pe care o deține, ceea ce în speță nu s-a realizat, or, prin probele prezentate de către acuzatorul de stat este dovedită antiteza faptului că Izbaș Alexandr a acționat contrar obligațiilor sale de serviciu, nefiind probată existența unor raporturi juridice de muncă dintre Izbaș Alexandr și AEÎ „Supercredit”.

La fel, nu a fost demonstrat faptul că Izbaș Alexandr ***** în calitatea sa de avocat stagiar, care presta servicii juridice AEÎ „Supercredit” în bază de contract, avea în atribuțiile sale încheierea contractelor de împrumut în interesele Asociației, iar argumentele administratoarei AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca precum că inculpatul avea acces la modele de contracte de împrumut care erau semnate în prealabil de către ea și aplicată ștampila Asociației, pentru a fi ulterior completate de către acesta, Colegiul penal le respinge ca fiind pur declarative, or, faptul că inculpatul avea acces la modelele de contracte nu presupune și faptul încheierii acestora de către inculpat în interesele Asociației.

Într-o altă ordine de idei Colegiul penal remarcă că, deși organul de urmărire penală susține că *Izbaș Alexandr a întocmit și a remis în adresa lui ***** *****o pretenție privind restituirea unei pretinse datorii acumulate în sumă de 22800 lei*, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente ce ar confirma temeinicia acuzațiilor aduse.

Astfel, Colegiul penal analizând pretenția privind restituirea datoriilor acumulate, anexată la f.d.27 vol.I, constată că aceasta este semnată de către administratorul AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca, cu aplicarea ștampilei AEÎ „Supercredit”, iar Pleșca Eugenia fiind audiată în calitate de martor a recunoscut că semnătura pe pretenție îi aparține ei, însă aceasta a fost aplicată din cauza volumului mare de lucru.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel reține prezența unor dubii rezonabile privind expedierea pretenției respective în adresa lui ***** *****de

către Izbaș Alexandr *****, or, din declarațiile ultimului se deduce cu certitudine faptul că el presta servicii de asistență juridică AEÎ „Supercredit” în baza contractelor de asistență juridică încheiate pe fiecare dosar în parte, iar pretențiile către debitori erau întocmite de Pleșca Eugenia, deoarece el nu reușea fizic să le întocmească.

Faptele respective integral sunt confirmate și prin răspunsul directorului executiv AEÎ „Supercredit” Eugenia Pleșca (*f.d.40, vol.I*), în care s-a indicat că *din anul 2013 d-l Izbaș Alexandru apără interesele asociației în instanțele de judecată în baza contractelor de asistență juridică încheiate în parte pentru fiecare dosar, la prezentarea mandatului de avocat stagiar, și nicidecum nu deține nici o funcție oficială în asociație.*

Astfel, Colegiul penal reține caracterul contradictoriu și divergent al declarațiilor făcute de către Pleșca Eugenia și răspunsul acesteia expediat la interpelarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani.

Respectiv, Colegiul penal atestă că atribuțiile lui Izbaș Alexandr ***** erau în limita apărării intereselor Asociației în instanțele de judecată în baza contractelor de asistență juridică încheiate pentru fiecare dosar. Adică, Izbaș Alexandr ***** exercita careva acțiuni în interesul AEÎ „Supercredit” doar în procesele judiciare, fără a avea obligația de perfectare a contractelor de împrumut, precum și întocmirea și expedierea în adresa debitorilor a pretențiilor, după cum susține Pleșca Eugenia în declarațiile depuse în fața instanței de fond.

Prin urmare Colegiul penal reține că, din conținutul declarațiilor depuse de martorii Eugenia Pleșca și ***** Victor, precum și a celorlalte probe materiale la care a făcut referire acuzatorul de stat, rămâne neclarificată situația privitor la persoana care a întocmit și expediat pretenția AEÎ „Supercredit” privind restituirea datoriilor acumulate în adresa lui ***** Victor. Or, simpla învinuire adusă în baza unor acte acuzatorii întocmite de către organul de urmărire penală nu poate fi apreciată ca o învinuire dovedită prin probe pertinente, concludente și utile, corespunzător prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Distinct Colegiul penal învederează și faptul că, în speța dedusă judecătii nu s-a confirmat prezența faptei prejudiciabile manifestată prin cauzarea de daune în proporții considerabile, or, în cazul infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, fiind o infracțiune patrimonială, ce are o componentă materială, este obligatoriu prezența urmărilor prejudiciabile, chiar și în situația tentativei de infracțiune.

În sensul dat, instanța de apel precedând consecutivitatea învinuirii, consideră că calitatea reală de parte vătămată urma să i se atribuie persoanei căreia putea să i se cauzeze un careva prejudiciu, însă organul de urmărire penală nu a stabilit cui anume i-a fost cauzat prejudiciul material.

În continuare celor expuse instanța de apel remarcă că, de fapt la caz organul de urmărire penală urma să atribuie calitatea de parte vătămată lui ***** Victor, fapt nerealizat, or, ultimul a fost recunoscut și audiat pe dosar în calitate de martor.

Mai mult ca atât, important este și faptul că, de drept, organul de urmărire penală, prin prisma rigorilor art. 59 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, urma să atribuie calitatea de parte vătămată lui ***** Victor, însă prin cererea din 10.05.2017 ultimul a solicitat să nu fie recunoscut în calitate de partea vătămată, deoarece nu are careva pretenții față de Izbaș Alexandr ***** (*f.d.67, vol.I*).

Sub acest aspect, instanța de apel notează caracterul vădit nejustificat al acțiunilor/inacțiunilor organului de urmărire penală, manifestate prin desfășurarea procesului penal în lipsa părții vătămate.

Astfel, în condițiile în care partea vătămată nu a fost recunoscută de către organul de urmărire penală, acesteia nu i s-a cauzat absolut nici un prejudiciu, însă contrar normelor prevăzute la art. 59 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu a acordat lui ***** *****calitatea de parte vătămată, deși în opinia instanței de apel prezența victimei/părții vătămate în cazul infracțiunilor de escrocherie este un semn obligatoriu al laturii obiective.

În această ordine de idei, instanța de apel constată netemeinicia concluziei instanței de fond, care contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală a analizat cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatului Izbaș Alexandr ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal al RM. Or, Colegiul penal consideră că, acuzarea în cadrul judecării apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea probelor suplimentare în confirmarea învinuirii, iar în conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005* a constatat că, în materie penală problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Așadar, conform art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În aserțiunea dată instanța de apel concluzionează că, în privința inculpatului Izbaș Alexandr ***** se impune adoptarea unei sentințe de achitare din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul inculpatului Izbaș Alexandr ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30 iulie 2018, cu casarea integrală a

respectivei sentințe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul enunțat supra.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2), art.art.416-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul inculpatului Izbaș Alexandr ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30 iulie 2018 în cauza penală în privința lui Izbaș Alexandr ***** se admite, cu casarea integrală a sentinței menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În conformitate cu art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, Izbaș Alexandr ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal al RM se achită pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării ei.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la 13.03.2023.

Decizia motivată pronunțată public și înmănată părților la 21.04.2023 ora 09⁰⁰.

Președintele de ședință, judecătorul:
Pușcaș

Viorel

Judecătorii:
Garbuz

Adriana

Chircu

Natalia